

Nesprávně chápané texty o stavu člověka po smrti, nebo-li má člověk nesmrtelnou duši?

Právo přístupu ke stromu života.

Mezi lidmi koluje spousta názorů o tom, co se odehrává s člověkem po jeho smrti. Existuje filosofický názor zvaný nihilismus, který tvrdí, že po smrti člověka se jeho tělo rozpadne v prach a pak už neexistuje nic. Pak existují lidé, tíhnoucí k tzv. New Age, nebo východním náboženstvím a ti věří v tzv. reinkarnaci, neboli převtělení. Mají názor, že život pokračuje v nějaké formě automaticky dál. Ať už zde na zemi, nebo v nějakém kosmickém povědomí.

Jiní zase věří, že člověk má nesmrtelnou duši. Většinou se o mrtvých lidech na pohřbech hovoří jenom pozitivně a ti kteří se zúčastní pohřbu odchází s pocitem, že ten zemřelý člověk odešel do lepšího světa, má se teď dobře, má to tzv. za sebou a teď se na nás – živé - dívá z nějakého místa na nebi, jak se my tady plahočíme a trápíme. Kde ten člověk přesně je a jak to vše probíhá o tom mají různé křesťanské denominace různé představy. Ta největší křesťanská církev, zvaná katolická, učí, že po smrti je člověk buďto v nebi, pekle, nebo očistci.

Nás ale zajímá, co na to říká Bible a to celá Bible. Nechceme stavět názor na určité téma pouze z jednoho, nebo několika vybraných veršů, které pak zdánlivě podpoří názor, který se nám líbí. Církevní - lidské tradice a pověry nás nezajímají. K prostudování a objasnění celého tématu budeme potřebovat 12 přednášek.

Když chceme objasnit otázku, co se děje s lidmi po jejich smrti, nebo jestli mají lidé nesmrtelnou duši, musíme si nejprve ujasnit, jakým způsobem Bůh člověka stvořil a co je podstatou, příčinou, nebo původem života.

Genesis 2: 7 „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem“ Jiné překlady uvádějí že se člověk stal živou duší. Důležité je pochopit, že biblický pohled na člověka je, že člověk nemá duši jako nějakou entitu, která je uvězněna ve smrtelném těle, ale člověk se stává jako celá bytost živou duší neboli živým tvorem. Tento text neříká, že člověk má duši a ani neříká že mu Bůh nějakou dušidal.

Pojďme teď tento verš hlouběji studovat. Hebrejské slovo jatsar vyjadřuje myšlenku, že Hospodin zformoval, vymodeloval člověka do podoby, která odpovídala Božímu plánu. Slovo jatsar popisuje v Bibli aktivitu umělce, jako je například hrnčíř, nebo zlatotepec. Bůh tedy jako umělec nejdříve zformoval tělo člověka z prachu země. Věda potvrzuje, že se tělo člověka skládá z částic obsažených v zemi. Jedná se o kyslík, uhlík, vodík a dusík plus mnoho dalších. Do bezvládného těla pak Bůh vdechl v chřípí dech života. Dech se hebrejsky řekne nešamah. Bůh, který je zdrojem všeho života skrze svůj dech oživil bytost, kterou stvořil.

Job 33: 4 Učinil mě duch Boží, při životě mě zachová dech Všemohoucího. V dechu člověka je tedy jeho život. **Izaiáš 2: 22** Přestaňte se spoléhat na člověka, jehož dech je v jeho chřípí, vždyť za co má být považován? Když člověk zemře přestane dýchat. **1. Královská 17: 17** Po

těchto událostech onemocněl syn té ženy, paní domu. V nemoci se mu přitížilo, ba již přestal dýchat.

Bůh tedy vdechl v chřípí člověka svůj dech, dech života a člověk se stal živým tvorem, podle jiných překladů - živou duší, hebrejsky nefesh. Slovo nefesh má v Bibli několik významů. Může znamenat dech, život, živá bytost, duše, nebo živý tvor.

Jeremiáš 38: 16 Král Sidkijáš Jeremiášovi tajně přísahal : „Jakože živ je Hospodin, který nám dal tento život, nevydám tě na smrt ani do rukou těch mužů, kteří ti ukládají o život.

Toto je moderní překlad. V hebrejštině je napsáno: „Jakože živ je Hospodin, který učinil naši duši-hebrejsky hanefesh, nevydám tě na smrt, ani do rukou těch mužů, kteří ti ukládají o život- zde je opět slovo nefesh. Duše a život tedy znamená totéž.

Matouš 16: 26 „Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?“

Český studijní překlad tento verš překládá takto: „Vždyť co člověku prospěje, získá-li celý svět, ale uškodí své duši? Anebo co dá člověk výměnou za svou duši?“

To co je zde přeloženo jako život, je v řečtině vyjádřeno slovem psyche, což je adekvátní hebrejskému slovu nefesh, což znamená dech, život, duše, nebo lidská bytost jako celek. Lukáš cituje jinými slovy to samé.

Lukáš 9: 25 „Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří?“

Matouš tedy hovoří o ztrátě duše, v moderních překladech o ztrátě života a Lukáš hovoří o ztrátě, nebo záhubě sebe sama. Duše je tedy člověk jako takový.

Bůh stvořil člověka s dokonalým tělem v dokonalém prostředí. Dal mu dokonalé pokyny týkající se zákonů o zdraví a umožnil mu přístup ke stromu života.

Gen 2: 9 „Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.“

Člověk byl stvořen tak, že byl na svém Stvořiteli závislý. Rozhodně neměl nesmrtelnost sám ze sebe. Očividně mělo ovoce ze stromu života nadpřirozenou schopnost. Jíst z něho znamenalo žít navždy. Strom života byl jako baterie, která dobíjí. Nesmrtelnost člověka byla podmíněna poslušností vůči svému Stvořiteli. Aby člověk mohl žít věčně, tak musí mít neustálý přístup ke stromu života. Když je od něho oddělen, tak se jeho vitalita postupně zmenšuje a on zemře.

Genesis 2: 15- 17 ¹⁵ Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. ¹⁶ A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. ¹⁷ Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“

Bůh zde jasně říká, že **pokud člověk pojí ze zakázaného stromu, tak jistě zemře**. Satan ale skrze hada protiřečí Bohu.

Genesis 3: 4 „Had ženu ujišťoval: Nikoli, nepropadnete smrti.“ Jinými slovy, Bůh řekl, že člověk je smrtelný a Satan skrze hada tvrdil, že člověk je nesmrtelný. Otázkou je, kdo má pravdu? Nás jako vždy nebudou zajímat názory teologů, filosofů, vědců, nebo okultistů, kteří tvrdí, že komunikují se záhrobím, nebo těch kteří tvrdí, že prožili klinickou smrt viděli tunel s úžasným světlem a komunikovali s nádhernými bytostmi a pak se vrátili do tohoto života. Nás výlučně zajímá, co říká Bible.

Přečteme si teď **Genesis 3: 6** „Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědounost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.“

Adam a Eva tedy neposlechli svého Stvořitele a přestoupili jeho příkaz, nebo-li biblicky řečeno zhřešili. Bůh jim pak řekl. jaké to pro ně bude mít důsledky.

Genesis 3: 19 „V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.“ Všimněme si, že zde není řečeno - dokud se tvé tělo nenavráti do země, ale - dokud se nenavrátiš do země. Tedy dokud se celý člověk nenavráti do země.

Dále pak Bůh řekl. **Genesis 3: 22- 24**,²²... „Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.“²³ Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat.²⁴ Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícími se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.“

Na tomto místě si musíme položit dvě otázky. Kdyby člověk měl nesmrtelnou duši, proč by mu Bůh zakazoval přístup ke stromu života? Existuje ovšem ještě mnohem důležitější otázka. Kdyby člověk měl nesmrtelnou duši, proč by musel Ježíš Kristus za něj umírat na kříži, aby mu mohl dát věčný život? Jinými slovy, když někdo tvrdí, že člověk má nesmrtelnou duši, tak z toho vyplývá, že oběť Ježíše Krista na kříži byla zbytečná. Ovšem v Bibli je napsáno.

Jan 3: 16 Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Pojďme si nyní připomenout, jakého věku se lidé dožívali před potopou. Jenom několik příkladů.

Genesis 5: 5 „Všech dnů Adamova života bylo devět set třicet let, a zemřel.“

Genesis 5: 8 „Všech Šétových dnů bylo devět set dvanáct let a zemřel.“

Genesis 5: 27 „Všech Metušelákových dnů bylo devět set šedesát devět let a zemřel.“

Od stvoření po potopu uplynulo cca – 1600 let. Takže v této době žili lidé v průměru kolem 900 let. I když vitalita člověka po pádu do hříchu byla ještě obrovská, bez přístupu ke stromu života postupně mizela a všichni zemřeli. Kromě Enocha ovšem, který byl vzat do nebe za svého života. Apoštol Pavel potvrzuje, že důsledkem hříchu je smrt.

Římanům 6: 23 „Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Po potopě se začala délka věku u lidí rapidně snižovat díky změně klimatu a nedodržování Bohem daných zdravotních předpisů. Noe se ještě dožil vysokého věku.

Genesis 9: 29 „Všech dnů Noeho bylo devět set padesát let, a zemřel.“

Noeho syn Šem se dožil 600 let. Pak se věk postupně snižoval. Abraham, který vyšel z Cháranu kolem roku 1880 před Kristem se dožil 175 let.

Východ Izraelského národa z Egyptského zajetí pod vedením Mojžíše se odehrál kolem roku 1450 před Kristem. V knize **Deuteronomium 34: 7** se dočteme : „Mojžíšovi bylo sto dvacet let, když zemřel. Zrak mu nepohasl a svěžest ho neopustila.“

Posuneme se od Mojžíše ke králi Davidovi který žil kolem roku 1000 př.Kr.

Žalm 90: 10 „Počet našich let je sedmdesát roků, jsme-li při síle, pak osmdesát, a mohou se pyšnit leda trápením a ničemnostmi; kvapem uplynou a v letu odcházíme.“

Na tomto místě si musíme položit otázku proč Adam a Eva nezemřeli v tom okamžiku, když zhřešili? Protože v **Genesis 2: 17** je jasně řečeno: „Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. Neboť v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš.“ Proč tedy nezemřeli hned v ten samý den? Někteří lidé zastávají názor, že Adam zemřel v duchovním smyslu slova. Na tom něco je. Adam musel být obrácen neboli znovuzrozen. Někteří říkají, že jeho tělo začalo umírat. Je ovšem nutné pochopit, že když Bůh řekl „jistě zemřeš“, tak tím měl na mysli tzv. druhou, neboli věčnou smrt. Otázkou pořád zůstává, proč skutečně Adam a Eva nezemřeli ten samý den. Znamená to, že Bůh lže? Bůh ale nikdy nelže. Odpověď najdeme v **Genesis 3: 21** a tam je psáno: „Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.“

Aby se dala získat kůže zvířat, musí se ta zvířata nejprve zabít. Co je tím chtěl Bůh naučit? Jaké poučení z toho plyne? Ježíš nabídl svůj život, jako Beránek Boží, jenž snímá hříchy světa. A znamení Jeho oběti byla smrt nevinných zvířat. Plán spásy člověka skrze zástupnou smrt Božího Syna byl ustanoven ještě dříve, než Adam a Eva zhřešili.

1. List Petrův 1: 18- 21 ¹⁸ „Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, ¹⁹ nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny ²⁰ byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů. ²¹ Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.“

Dávno před tím, než Bůh stvořil svět a člověka, bylo mezi třemi osobami Boha rozhodnuto o plánu spasení a jakou roli v něm každý z nich bude hrát. Ježíš Kristus, jeden z Boží trojice, se dobrovolně rozhodl, že až člověk zhřeší, tak se za něj obětuje. Spasení člověka tedy nebyl žádný nouzový plán. To potvrzuje i **Zjevení 13: 8** [Proto klaněti se jí budou všichni, kteří přebývají na zemi, jejichž jména nejsou napsaná v knihách života Beránka, toho zabitého od počátku světa.](#)

Ve **2. listu Timoteovi 1: 10** je psáno: [„a nyní zjevil příchodem našeho Spasitele Ježíše Krista. On zlomil moc smrti a zjevil nepomíjející život v evangeliu.“](#)

Proč tedy lidé stále umírají? K tomu se dostaneme později. Nesmrtelnost tedy může člověk získat pouze nasloucháním evangelia a přijetím Ježíše Krista za svého osobního Spasitele, protože jenom On zlomil moc smrti. Takže člověk nemůže mít nesmrtelnou duši.

Kromě toho se dočteme v knize Římanům, že lidé by měli s vytrvalostí hledat nesmrtelnost.

List Římanům 2: 6- 7 ⁶ [“On ,odplatí každému podle jeho skutků‘ .⁷ Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný.“](#)

Proč by měli lidé vytrvale v dobrém jednání hledat nepomíjející slávu a čest, tedy věčný život, kdyby člověk měl nesmrtelnost sám ze sebe? Kromě toho by takový člověk nepotřeboval Spasitele Ježíše Krista.

Faktem ale je, že i když přijmeme do srdce Ježíše Krista, který podle slov apoštola Pavla zlomil moc smrti, tak stejně umíráme. Otázka je proč? Jednoduchá odpověď zní, protože nemáme přístup ke stromu života. Kdyby Bůh neznemožnil hříšným lidem přístup ke stromu života, tak by byl celý svět naplněn nesmrtelnými zlými lidmi. Otázkou je, kdy budeme mít možnost být nesmrtelní? Pro ty, kteří přijali Ježíše Krista, jako svého spasitele to bude v okamžiku jeho druhého příchodu.

1. List Tesaloničtům 4: 15- 17 ¹⁵ [„Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme.¹⁶ Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; ¹⁷ potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.“](#)

Když ti, co zemřeli v Kristu, budou vzkříšeni při druhém příchodu pána Ježíše a budou společně uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu s těmi, kteří jsou v okamžiku Ježíšova příchodu naživu, tak to znamená, že nemohou být už teď v nebi s Ježíšem.

1. List Korintským 15: 51- 55 ⁵¹ [“Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵² náraz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelosti a my živí proměněni. ⁵³ Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴ A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: ‚Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! ⁵⁵ Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?‘“](#)

Je zajímavé, že lidé, kteří věří v nesmrtelnost duše, pokud mají zdravý rozum, netvrdí, že jsou všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomní. Tyto vlastnosti včetně nesmrtelnosti podle mých

informací má jedině Bůh. Takže moje otázka pro tyto lidi zní: „Proč jsi nesmrtelný a nejsi všudypřítomný, vševědoucí a všemohoucí jako Bůh?“ Ale my víme, že jenom Bůh je nesmrtelný.

1. List Timoteovi 6: 13- 16 ¹³ „Vyzývám tě před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem, který vydal svědectví svým dobrým vyznáním před Pontiem Pilátem, ¹⁴ abys bez poskvrny a výtky plnil své poslání až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. ¹⁵ Jeho příchod zjeví v určený čas požehnaný a jediný Vládce, Král králů a Pán pánů. ¹⁶ **On jediný je nesmrtelný** a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen.“

Jenom spasení lidé budou mít znovu přístup ke stromu života, protože nesmrtelnost byla, je a bude podmíněna přístupem ke stromu života.

Zjevení 21: 4 „a setře jim každou slzu z očí. A **smrti již nebude**, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“

Také je zajímavé se dozvědět, co tam budou spasení lidé mimo jiné dělat.

Izaiáš 66: 22- 23 ²² Neboť tak jako přede mnou zůstávají nová nebesa a nova země, které dělám, je Hospodinův výrok, tak bude zůstávat vaše potomstvo a vaše jméno. ²³ A novoluní co novoluní, sobotu co sobotu bude přicházet veškeré tělo, aby se sklánělo přede mnou, praví Hospodin.

I na nové zemi tedy budou lidé uctívat Hospodina každou sobotu, jako památník na Jeho stvořitelské skutky. Proč ale budou lidé uctívat Hospodina každý měsíc? Zdá se, že odpověď nalezneme ve **Zjevení 22: 1- 2** ¹ „A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. ² Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromová života nesoucí ovoce **dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává** na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy.“

Někdo by mohl namítnout, že v tomto textu není uvedeno, že lidé budou z tohoto stromu jíst. Pojdme si tedy přečíst **Zjevení 2 : 7** „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: **Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu života v Božím ráji.**“

V knize Zjevení existují ještě další text který hovoří o stromu života a těch kteří k němu budou mít přístup.

Zjevení 22: 14- 15 ¹⁴ Blahoslavení, kteří zachovávají přikázání jeho, aby měli právo ke stromu života a aby branami vešli do města.- Kralický překlad. ¹⁵ Venku zůstanou nečistí, zaklínači, smilníci, vrahové, modláři – každý, kdo si libuje ve lži.“Tato listina popisuje přestoupení Božího zákona.

Podmínka přístupu ke stromu života vždy byla je a bude zachovávání Božích přikázání, tedy desatera, včetně soboty. Adam a Eva byli vypuzeni ze zahrady Eden, protože přestoupili Boží přikázání. Pán Bůh nám chce vepsat do srdce svůj Zákon, protože v Božím království mohou být pouze lidé, kteří se niterně shodují s principy Boha vesmíru. Takže jenom ten člověk, který se ztotožní s ústavou krále vesmíru, tedy jeho zákonem, bude moci být občanem nebeského království. Principy Božího království si člověk musí přisvojit již nyní, v tomto životě.

Jakou jistotu tedy může mít člověk, že i kdyby zemřel, tak mu Ježíš umožní přístup ke stromu života a tím mu daruje věčný život.

Jan 3: 16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Tajemství k získání věčného života spočívá v tom, že předáme své životy Kristu a přijmeme Ježíše, jako svého spasitele. Otázkou je, jak se to dělá v praxi. Musíme kopírovat Kristův život. Ježíš žil na této zemi, zemřel, byl pohřben a pak vstal z mrtvých. My musíme udělat totéž. Samozřejmě ne fyzicky, ale na duchovní úrovni.

List Galatským 3: 26- 27 ²⁶ „Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. ²⁷ Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.“

Křest je tedy způsob, jakým tzv. oblékneme Krista, nebo-li se staneme Jeho součástí. Bůh již pak nevidí mne, hříšného člověka, ale Krista. A protože vstal z mrtvých a žije, i my můžeme žít věčným životem díky přístupu ke stromu života. Ponoření symbolizuje smrt starého já a z vody povstává nový člověk, křtěný ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého. Je to znázornění života, smrti a vzkříšení.

1. List Janův 5: 11- 12 ¹¹ “A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. ¹² Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život.“

Život tedy nemáme sami ze sebe, ale ten život je v Božím Synu Ježíši Kristu. Kdo má Syna má život, kdo nemá Božího Syna, nemá život. Ale i na nové zemi bude věčný život podmíněn přístupem ke stromu života.

Toto je první ze dvanácti přednášek na téma - jestli má člověk nesmrtelnou duši. Přeji vám klid a mír na duši. Ať vám Pán žehná.